

Erhvervsøkonomisk litteratur

Gardner, Richard N. & Millikan, Max F.,
The Global Partnership, Frederick A.
Praeger, New York, 1968.

Denna bok utgör en kritisk analys av – vad undertiteln säger – internationella organ (international agencies) och ekonomisk utveckling. Det gäller enligt boken att utjämna klyftan mellan rika och fattiga länder, att effektivisera kriget mot fattigdomen. Man går kritiskt igenom alla multinationella program av någon betydelse från de senaste två årtiondena. Man drar lärdomar av denna erfarenhet och skisserar nya riktlinjer för det framtida arbete.

Det behövs, framhålls det genomgående, nya strategier och dessa är, kort uttryckt:

1) Flera länder behövs se till att de, vart och ett, blir själva integrerade, innan de effektivt kan medverka till integration mellan länder i regioner eller globalt.

2) »Själva moderniseringsprocessen inom samhällena tenderar att skapa internationell integration utan hjälp av externa institutioner». Men institutioner av gemensam natur kan medvetet påskynda processen. – På detta sätt kommer utrikeshandeln att öka, folk kommer att immigrera till och emigrera från utvecklingsområden, idéer kommer att lättare cirkulera och teknologin kan lättare utnyttjas av alla.

3) Man bör eftersträva mera homogena interregionala block (varigenom historia och kulturella svårigheter gradvis avlägsnas) för att kunna nå mera av global integration.

4) Internationellt ägarskap av viktiga resurser liksom internationella myndigheter med rätt att beskatta länder, kan åstad-

komma bl. a. en rationellare styrning för uppnående av de viktigaste målen, såsom världssvältens avskaffande.

5) Man kommer att arbeta efter *principer*, som man når fram till genom erfarenhet, och som ersätter det lappverk, som nu kännetecknar mycket av världens försök hittills att lösa de stora problemen.

Främst *Jan Tinbergen* skisserar dylika principer i en artikel, *Wanted: A World Development Plan*.

Boken täcker en mycket stor del av de problem och de metoder och resurser som har använts för att komma till rätta med världsproblemen. Det kan de göra på sina 498 sidor, därigenom att den innehåller ett tjugotal olika författares bidrag i en mycket komprimerad form.

Det är svårt att säga vilket arbete som är det bästa rörande lösningen av världsproblemen. Det aktuella tillhör det absolut bästa. (Förordet är undertecknat september 1967) och arbetet är därför så rimligt up to date, man kan vänta).

Arbetet är till sin ton optimistiskt. Man betonar på flera ställen att det var först vid andra världskrigets slut, som man började allmänt diskutera u-ländernas problem. Man hade dessförinnan inte mera allmänt medveten om problemen.

Bör man inte på någon punkt sätta något frågetecken för boken? Man borde – tycker anmälaren – mera explicit ha satt försöken till Kooperationen i relation till det faktum att konflikt är en så tungt vägande faktor i människans historia och kan väntas så förbli. Konflikten betraktas ju numera som något positivt, rätt kanaliserad.

Olof Henell.